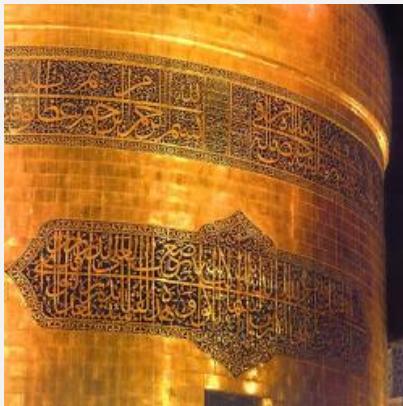

ولایت عهدي امام رضا(ع) در سال 201 هجري قمري

امام علي بن موسى الرضا(ع)، امام هشتم شيعيان، پس از شهادت پدر ارجمندش امام موسى کاظم(ع) در زندان بغداد...
...

امام علي بن موسى الرضا(ع)، امام هشتم شيعيان، پس از شهادت پدر ارجمندش امام موسى کاظم(ع) در زندان بغداد، در سال 183 قمري به مقام منيع امامت نايل آمد و پيشواي شيعيان و پيروان اهل بيت(ع) را بر عهده گرفت.

آن حضرت در دوران امامت خويش به مدت هيچده سال در مدینه منوره، سکونت داشت و در اين مدت، شاهد خلافت غاصبانه هارون الرشيد و دو فرزندش امين و مأمون بود. تا اين که در سال 200 هجري قمري، مأمون تصميم گرفت که وي را به خراسان دعوت کند و در اداره کشور، وي را شريک خويش سازد.

آن طوري که از خود مأمون عباسی نقل گردیده است، وي در نبرد با برادرش امين، نذر کرده بود که در صورت پيروزی بر سپاهيان امين و تصاحب مقام خلافت، قدرت را به کسي که افضل آل ابي طالب(ع) باشد بسپارد.

هنگامي که وي بر برادرش امين پيروز شد و در سال 198 قمري بغداد را فتح و بر سراسر عالم اسلام سيطره پيدا کرد، تصميم گرفت که به نذر خويش وفا کند و در اين راستا، امام علي بن موسى الرضا(ع) را که والاترين و افضل آلي ابي طالب(ع) بود، مورد توجه قرار داد.

وي مي گفت: ما أعلم أحداً أفضل من هذا الرجل على وجه الأرض؛ من در روی زمین، شخصیتی بالاتر و بهتر از این مرد [علي بن موسی الرضا(ع)] سراغ ندارم.

بدین منظور، وي يکي از سرداران خويش به نام "رجاء بن ابي ضحاک" را به همراه عيسی جلودي و برخی از همراهان ديگر به مدینه فرستاد و از طريق آن ها امام رضا(ع) را برای سفر به خراسان دعوت نمود.

امام رضا(ع) که خلفای عباسی، از جمله مأمون را در گفتارش صادق نمي دانست و از هدف ها و انگيزه هاي فريب کارانه وي باخبر بود، از پذيرش دعوت مأمون امتناع نمود و ماندن در مدینه را بر رفتن به "مرؤ" مقر خلافت مأمون در خراسان ترجيح داد.

ولي با اصرار و اجبار مأموران مأمون روبرو گردید و چاره اي جز پذيرش در خود نديد. آن حضرت پس از وداع با قبر شريف جدش حضرت محمد(ص) و ديگر نياکان پاکش در بقیع، به ویژه قبر مطهر جده اش حضرت فاطمه زهرا(س)، فرزند خرسالش حضرت امام محمد تقی(ع) را جانشين خود در مدینه قرار داد و به همراه مأموران مأمون و برخی از علويان و یاران خويش عازم خراسان شد.

همين که امام رضا(ع) وارد "مرؤ" گردید، با استقبال بي نظير مردم اين شهر، از جمله فقهاء، دانشمندان، شاعران، درباريان و خود مأمون قرار گرفت.

مائمون پس از پذيرايي از امام رضا(ع)، به وي گفت: من مي خواهم خود را از خلافت خلع کرده و آن را به شما واگذارم، آيا از من مي پذيري؟

امام رضا(ع) از پذيرش آن امتناع کرد. چون مي دانست وي در گفتارش صداقت ندارد و مي خواهد از اين راه او را بيازمايد و يا اگر حکومت را به او واگذارد، پس از مدتی وي را از ميان برداشته و خود دوباره حکومت را به دست گيرد و از اين راه، حکومت غاصبانه اش مشروعيت بخشد.

از سوي ديگر، وي با قيام هاي گوناگون علويان و غير علويان در جهان اسلام روبرو بود و مي خواست از اين راه آنان را به احترام امام رضا(ع) وادر به سکوت و پذيرش خلافت عباسيان نماید.

امام رضا(ع) که از نيت او آگاه بود، به هيچ صورتي حاضر به پذيرش خلافت نشد. مأمون مجدداً به وي پيشنهاد ولایت عهدي خويش را داد و امام رضا(ع) بار ديگر امتناع نمود.ولي مأمون اين بار، استنكاف امام(ع) را نپذيرفت و به وي گوش زد کرد که پذيرش ولایت عهدي، اجباري و قطعي است و مفری برای آن نیست. امام رضا(ع) که با تهدید جدي مأمون روبرو بود، چاره اي جز پذيرش ولایت عهدي نداشت. آن حضرت به خاطر دخالت نداشتن در امر حکومت و شريک نبودن با مأمون در امر خلافت، فرمود: در صورتي ولایت عهدي تو را مي پذيرم که مسئوليت امر و نهي حکومت تو با من نباشد، در چيزی فتو ندهم و در دعوايي داوری نکنم و کسي را عزل و یا نصب ننمایم و آيني را که هم اکنون در خلافت تو را يچ تغيير ندهم.

مائمون تمام خواسته هاي آن حضرت را پذيرفت و وي را به ولایت عهدي خويش منصوب کرد و به فرزندان خود، درباريان، فرماندهان و صاحب منصبان و عموم مردم دستور داد با آن حضرت بيعت کند. از آن هنگام لباس سياه عباسيان به رنگ سبز که لباس علويان بود تغيير پيدا کرد پرچم و بيرق سياه عباسيان به رنگ سبز علويان در آمد و به نام آن حضرت سكه زده و در خطبه هاي جمعه، از وي تجليل و تكريم کردند.

درباره تاريخ اين واقعه بزرگ، همه مورخان، اتفاق دارند بر اين که در ماه مبارک رمضان سال 201 قمري واقع گردیده است، ولي

در روز آن اختلاف دارند، برخی روز اول، برخی دوم، برخی چهارم، برخی ششم و برخی هفتم رمضان را ذکر کرده‌اند. ممکن است علامت اختلاف آنان، از آن جهت باشد که بیعت با آن حضرت، چند روز ادامه داشته است. ولی به نظر می‌آید که پذیرش ولایت عهدي آن حضرت در اول ماه رمضان و بیعت رسمي با وي در ششم و هفتم رمضان بوده است.